

Jan
Zee

CZT

CLUB ZEEZEILERS TWELLEGEA

Nieuwsbrief

SEPTEMBER 2005

Iets later dan gepland, maar hier het nieuwste nummer van de CZT Nieuwsbrief.

Je kunt vinden dat een oversteek naar de oostkust van Engeland lang en oncomfortabel is, dat het Engels bier lauw en niet te drinken is, dat ze aan de verkeerde kant van de weg rijden en dat (volgens sommigen) ze allemaal bleek en lelijk zijn: toch is dit geen reden om niet met de Noordzeereis mee te gaan. De laatste CZT-tocht bewijst het ongelijk van de thuisblijvers. Wat je allemaal gemist hebt is te lezen in een verslag van Colla van As.

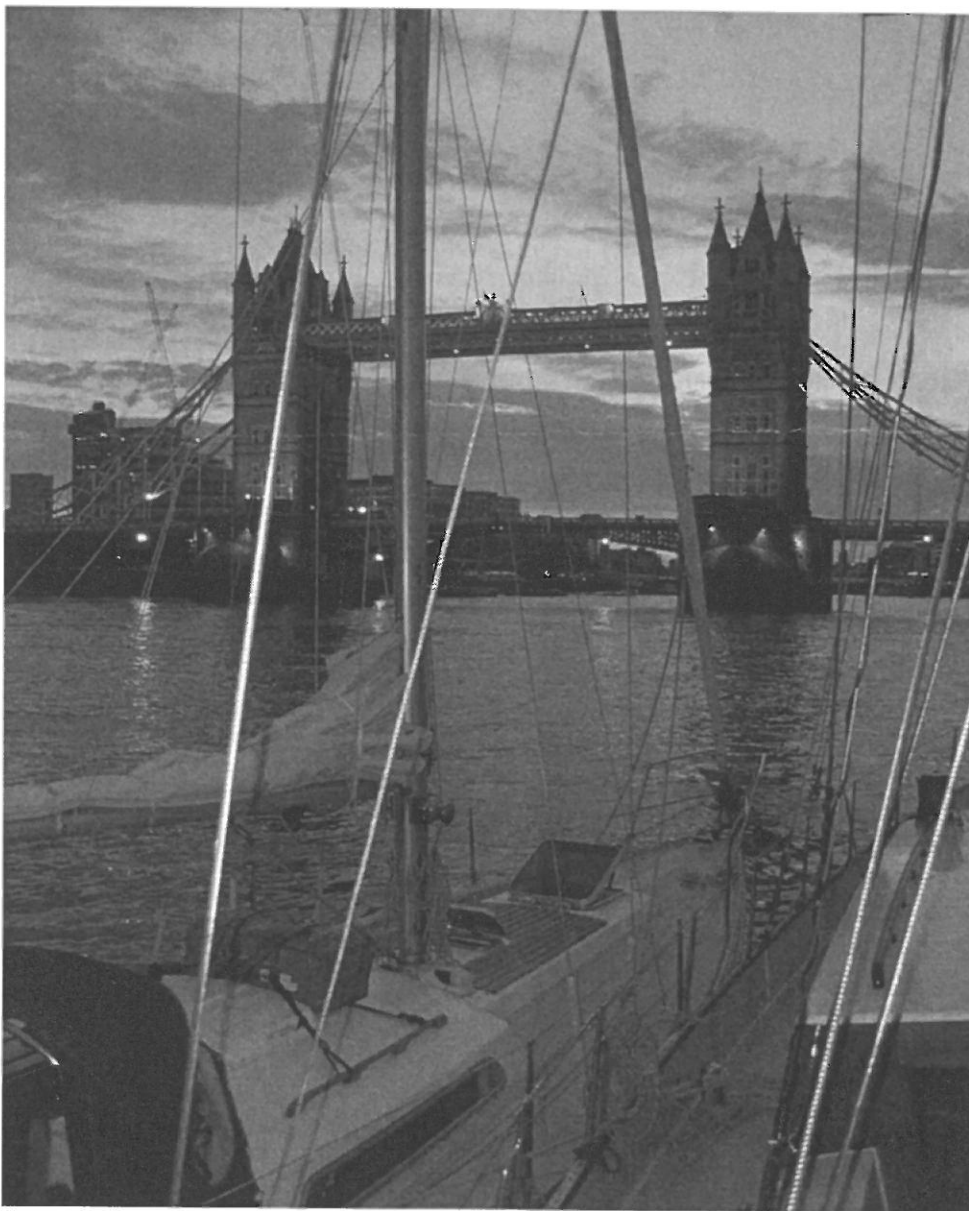
Ook wat betreft de barbecue hadden de thuisblijvers ongelijk gehad. Een zeer geslaagd evenement in de verenigingshaven Zeevang te Edam, dat dankzij de inspanning van Frans Zwinkels nieuw leven ingeblazen is. Zeer zeker de moeite waard om volgend jaar herhaald te worden. Yvonne van Riedijk doet er verslag van.

Van beide evenementen staan foto's op de website. (klik op fotoalbum>evenementen 2005).

Verder in deze Nieuwsbrief onder andere een ingezonden brief van Mira Ruiken over de scheepsvergoeding en de verenigingsbijdrage en een verhaal van Ans en Astrid over het vrouwenzeilen in Kroatië.

Iedereen veel dank voor hun bijdrage aan deze Nieuwsbrief.

Veel leesplezier.

De avond valt over Londen en de Tower Bridge. Schepen van de CZT liggen afgemeerd aan een mooring, in afwachting van de schutting naar het St. Katherine's dock, met een uniek uitzicht op dit monument. Een van de hoogte punten van een geslaagde Noordzeereis.

(foto: Marti Rijken)

CZT Barbecue in de haven van ZV Zeevang te Edam

Zeilavontuur in juni 2005

Frans Zwinkels schreef het al in de vooraankondiging van de junitocht: "Het wordt mooi weer en wie niet meegaat zal spijt krijgen".

En zo was het ook! Het was drie dagen genieten van zon, zee en wind, maar ook van elkaar.

Op vrijdagmiddag 17 juni jl. om 13.00 uur vertrokken mijn collega (als introducé) en ik vanuit de drukke Randstad naar Lelystad om vandaar uit om 15.00 uur met de Voyager mee te zeilen naar de vertrekhaven Enkhuizen, waar we om 19.00 uur verwacht werden. Doordat de NS die dag staakte kwamen we later dan verwacht bij de boot (of is het schip?) aan, hierna was het inschepen geblazen en wachten op het 4^e bemanningslid, die ongeveer om 16.00 uur arriveerde. Hierna zeilden we (want er stond toch wel een aardig briesje) naar Enkhuizen, waar de andere leden van de club en de laatste twee bemanningsleden van de Voyager geduldig op ons zaten te wachten. Na even met elkaar gesproken te hebben, besloten de schippers ondanks het verlate tijdstip toch naar Muiderzand te gaan. Alle zeilen werden bijgezet en we kwamen rond middernacht aan, waar alsnog besloten werd niet voor anker te gaan maar de boot aan (lager) wal te leggen. Na een gezellige borrel en wat hapjes begaven we ons uiteindelijk rond 2 uur naar de scheepskooien. Het was nog wel even puzzelen met de

slaapruimte, maar uiteindelijk viel ik als een blok in slaap op de bank. Het snurken van de overige bemanningsleden wist ik te verbloemen door een paar flinke herriestoppers in mijn oren te stoppen.

De volgende ochtend stond het zonnetje al vroeg in de kajuit en om 8.30 uur was iedereen al in de mood om lekker aan wal te gaan douchen, maar helaas waren er geen douches te bekennen en moesten we genoeg nemen met een kattenwasje aan de wasbak, wat toch ook wel verkwikkend was. Na het ontbijt met een gekookt eitje en vers gebakken broodjes zeilden we richting Edam, maar hebben we halverwege eerst voor Pampus gelegen. We kregen van Frans ook nog opdrachten c.q. vragen mee, die we onderweg moesten maken wat niet helemaal lukte omdat we het allemaal te druk hadden (hmmm). De zon en wind waren weer volop aanwezig en ook nu was het weer genieten. Recept: zet 2 Hagenezen, 1 Amsterdammer, 1 Almeerder (of is het Almerees?) en 2 Rotterdammers bij elkaar aan boord en het is lachen geblazen. De rustige Henk had aardig wat te stellen met 4 dames (door Bert de waternimfen genoemd) aan boord.

Om ongeveer 17.30 uur kwamen we in de jachthaven van Edam aan. Na het borreluurtje en een opfrisbeurt (hier waren dus wel douches) vervoegden we ons bij de andere leden van de club, waar alle ingrediënten voor een gezellige avond er al waren: een goedverzorgde barbecue, lekkere drankjes en goedgehumeerde mensen, hoe kan het ook anders na een dergelijke heerlijke zeiltocht! Tot ver na zonsondergang werd er gezellig gegeten, gedronken en gekeuveld.

De winnaars van de "wedstrijd", het leggen van knopen en het beantwoorden van de gestelde

vragen, werden door de jury beloond met een lekkere fles Berenburger. Helaas vielen wij niet in de prijzen. Wel werd er een goede daad door twee bemanningsleden van de Voyager verricht: een gewonde eend werd van de dood gered en per dierenambulance afgevoerd. Ik vind dat ze hiervoor eigenlijk ook een Berenburger verdiend hebben.

Daarna was het weer douchen en slapen geblazen, althans het laatste werd getracht want dat viel niet mee tussen al die ronkende zeebonken.

De volgende morgen zijn we weer fris (ik gebroken) en vrolijk opgestaan en hebben ons na het ontbijt weer opgemaakt voor de terugtocht naar Lelystad. De opstappers uit Enkhuizen besloten ook met ons terug te zeilen naar Lelystad. Na van iedereen afscheid te hebben genomen, gingen we op weg naar onze bestemming. De zon was weer volop aanwezig, maar de wind liet het zo nu en dan afweten. Toch meerden we na een prachtige en natuurlijk ook weer gezellige tocht, waarbij we o.a. de Batavia van dichtbij konden bewonderen, om 17.00 uur in Lelystad af. Na het ontschepen en schoonmaken van de boot gingen we vermoeid maar voldaan om 19.00 uur weer huiswaarts, nog nagenietend van deze prachtige en gezellige dagen. Volgens Henk was het een

Foto's van de junitocht en de barbecue op de website van de club: www.czt.nl. Klik op fotoalbum en onder het kopje foto's junitocht.

10 december

Schippersvergadering

Schippers en co-schippers ontvangen een uitnodiging hiervoor.

Ingezonden brief:

Scheepsvergoeding en verenigingsbijdrage - Reactie op het artikel in de Nieuwsbrief van juni 2005

In bovengenoemd artikel zet het bestuur uiteen waarom zij het niet wenselijk acht om de huidige opzet van de verenigingsbijdrage aan de CZT (tijdens tochten) te wijzigen. Als reden hiervoor wordt gegeven dat een financiële buffer noodzakelijk is, omdat in de toekomst waarschijnlijk vaker een boot gehuurd zal moeten worden vanwege het mogelijke wegvallen van een aantal schepen.

Ik ben het roerend met dit standpunt eens!!!

Ik verwacht namelijk ook dat er in de toekomst een aantal schepen weg zal vallen, maar helaas niet om de reden die het bestuur daarvoor aangeeft. Reken maar eens mee:

De **opbrengsten** per schipper voor de juni tocht (weekend) zijn per opstapper 30 euro scheepsvergoeding, plus een evenredige verdeling van de kosten van diesel en havengeld.

De **kosten** zijn 15 euro verenigingsbijdrage (waarvoor twee consumpties genoten worden) per schipper en per eigen bemanningslid. Daarnaast moet er verplicht een reddingsvlot aan boord zijn; kosten 45 euro (kosten van benzine en tijd om het vlot op te halen niet meegerekend).

Voor de juni tocht (1 x havengeld en 1 x ankeren) betekent dit voor de ingedeelde schepen:

Schip met schipper en twee opstappers:

Kosten:	15 euro verenigingsbijdrage	Opbrengsten:	2 consumpties per persoon
	45 euro reddingsvlot		60 euro scheepsvergoeding
	36 euro havengeld en diesel		24 euro havengeld en diesel
Totaal:	96 euro	Totaal:	84 euro + 2 consumpties

Schip met schipper, familielid en twee opstappers:

Kosten:	30 euro verenigingsbijdrage	Opbrengsten:	2 consumpties per persoon
	45 euro reddingsvlot		60 euro scheepsvergoeding
	36 euro havengeld en diesel		18 euro havengeld en diesel
Totaal:	111 euro	Totaal:	78 euro + 4 consumpties

Schip met schipper, familielid en één opstapper:

Kosten:	30 euro verenigingsbijdrage	Opbrengsten:	2 consumpties per persoon
	45 euro reddingsvlot		30 euro scheepsvergoeding
	36 euro havengeld en diesel		12 euro havengeld en diesel
Totaal:	111 euro	Totaal:	42 euro + 4 consumpties

Schip met schipper, en twee familieleden (geen opstappers ingedeeld):

Kosten:	45 euro verenigingsbijdrage	Opbrengsten:	2 consumpties per persoon
	45 euro reddingsvlot		0 euro scheepsvergoeding
	36 euro havengeld en diesel		0 euro havengeld + diesel
Totaal:	126 euro	Totaal:	0 euro + 6 consumpties

Het bovenstaande maakt duidelijk dat bij een gering aantal opstappers de tocht voor een aanzienlijk deel door de schippers gefinancierd wordt. Impliciet betekent dit dat de reserves die op deze manier opgebouwd worden ook wegvallen bij de schippers. Dit is een vreemde zaak: de schippers hebben al de niet onaanzienlijke kosten van het onderhoud van het schip, het risico van schades en zij stellen hun schip beschikbaar. Volgens mij is het bovenstaande ook de reden van het voorstel van Wim Tuinstra, en niet de kaspositie van de CZT zoals het bestuur wil doen vermoeden

Gelukkig gaan de meeste schepen mee voor de gezelligheid en hopelijk blijft dat ook nog lang zo, maar het mag duidelijk zijn dat het meenemen van opstappers voor de schipper pas de kosten van de tocht dekt als er drie of meer opstappers aan boord zijn.

N.B.: Voor de mensen die nu denken dat wij pas gaan roepen zodra het onze eigen beurs betreft: wij hebben ook toen we nog opstappers waren altijd al gepleit om de schippers meer in de watten te leggen, want zoals het bestuur zo treffend opmerkt: zonder schepen moeten we huren en dan hebben we die reserves hard nodig.

Mira Ruiken

De kracht van de CZT is het gezamenlijk varen van een tocht, waardoor we kunnen leren van elkaar en genieten van het gezelschap. Het delen van je passie voor het (zee)zeilen met gelijkgestemden en anderen de gelegenheid geven om hiermee ook mee kennis te maken is de meerwaarde van de CZT boven het alleen varen van tochten, wat hopelijk ook gebeurt. Het is niet de opzet van de CZT om de kosten van het bezit van een zeiljacht te drukken, ook al beseffen we dat deze niet gering zijn.

Overigens is er in het verleden regelmatig gediscussieerd over de uitrustingseisen van de aangesloten schepen. Als resultaat van deze discussie is vastgesteld dat het beschikken over een reddingsvlot naast allerlei andere zaken, zoals de juiste kaarten en signaleringsmiddelen, tot de standaarduitrusting van een zeegaand jacht dient te behoren. Het zou dan niet noodzakelijk zijn om deze kosten op te voeren als extra uitgaven voor het varen van een CZT-tocht.

Het systeem van scheepsvergoeding en verenigingsbijdrage is door de algemene ledenvergadering vastgesteld en het is dus niet aan het bestuur om hierin verandering aan te brengen. Maar discussie hierover is natuurlijk altijd mogelijk.

Noordzeereis van de CZT 2005 naar Londen

De traditionele noordzeetocht van de CZT ging dit jaar naar Lowestoft, Londen en Woodbridge. Voor hen die helaas niet meekonden een verslag van Colla van As.

Vrijdagavond 2 september was het verzamelen bij Twellegea. Ditmaal waren er de Tineke, de Elisabeth en de nieuwkomer Klazina uit Kampen van Rob van der Weert. De hoeveelheid opstappers was dit maal niet zo groot, meer dan voldoende ruimte dus voor iedereen. Om acht uur vertrokken we richting IJmuiden waar we om ca 11 uur in de sluis aankwamen. Na het schutten nog een klein stukje op de motor en

hollanders niet zo. Wij hebben het geheel onder het genot van een drankje eens heerlijk van een kleine afstand bekeken. De opmerkingen over die Engelsen logen er niet om. Uiteraard waren de meeste positief over de aanwezige dames of waren het meisjes? De minimum leeftijd om in de pub te mogen komen is 18. Volgens mij beginnen de Engelsen al te tellen als ze min 4 zijn! De volgende ochtend, vertrokken we om zeven uur 's morgens naar Harwich om zoveel mogelijk het tij mee te hebben. Dit was een schitterende zonnige dag met een heerlijke wind uit het oosten. Het grootste stuk onder halve wind kwamen we al rond een uur of 4 in Harwich aan.

met een mijltje of 3 per uur veel te laat in Londen bij de Towerbridge aankwamen. Veel te laat? We zijn toch met vakantie? Veel te laat dus om nog bij hoogwater de Katherine Docks in te kunnen varen. In deze situatie was goede raad niet duur en zijn we gezamenlijk maar afgemeerd aan een mooring midden in de Thames op ca 75 meter afstand van de Tower Bridge. Het barste daar van de londenaren die op terrasjes aan de boorden van Thames zaten die graag met ons wilden ruilen. Helaas, het gevolg van het meren aan de Mooring was dat we niet van het schip konden en dat de londenaren niet bij ons konden komen. Behalve de jongens van de London metropolitan police. Die kwamen heel gezellig aan board om die Hollanders eens goed te ondervragen en om te controleren dat we geen plannen hadden om de Tower bridge op te blazen. Andy, de politieman die bij ons aan board kwam had het wel naar zijn zin. Volgens mij zijn er ook wel enige bemanningsleden bij de CZT die jaloers zijn op de job van Andy. De oudgedienden onder ons hadden becijferd dat we de volgende ochtend om 6 uur alsnog het Katherine dock zouden mogen invaren, nou vergeet het maar. Oproepen op channel 80 en een voicemail achterlaten mocht allemaal niet baten. Pas dinsdag om 3 uur kregen we toestemming om vlak voor hoogwater het sluisje in te varen.

De Tineke, Elisabeth, Klazina en Zeeroep in het St. Kathrine's dock, hartje Londen

daarna de zeilen omhoog richting Lowestoft. Redelijk windje uit het oosten zou je zeggen maar door de koers die we moesten varen resulteerde dit in een erge onrustige nacht met veel geschommel. Kortom een fantastische nacht voor enkelen onder ons om in te slingeren en de maag te legen. Zaterdagavond om ca 10 uur kwamen we in Lowestoft aan, waar we ons weer heerlijk konden oppoetsen in de Yachtclub. Daarna hebben we ons gemengd onder het Engelse volk die de zaterdagavond gebruikt om zich in de kroeg eens heerlijk te buiten te gaan. Natuurlijk zijn wij "nuchtere"

Overnachten op de marina "Shotley point". De volgende ochtend zijn we alweer vroeg uit de veren om op weg te gaan naar Londen over die verraderlijke zandbanken waar al menig CZTer zijn Waterloo had gevonden. (of al eens heeft vastgezet) Het leek zo mooi vroeg in de ochtend. Onze verwachting was dat de wind in de zuidhoek zou blijven maar al gauw bleek dat de wind andere plannen had. Dat werd dus op de motor tegenwind varen naar Londen, waarbij we bij de laatste 20 mijl ook nog eens last kregen van een gruwelijke tegenstroom zodat we

Toen begon het feest eindelijk pas echt. Nadat we de sluis lange tijd bezet hadden gehouden konden we 3 prachtige plaatsen bezetten in de jachthaven welke vroeger een groot scheepsdok is geweest. Eerlijk is eerlijk, die Engelsen weten hoe ze iets moeten aanpakken. Het oude karakter is volledig behouden gebleven en een prima pub maakt deel uit van de entourage. Ook konden we duidelijk zien dat we in een historische omgeving waren want tijdens het borrelen 's avonds zag Marti plots een rat op het dek

lopen. Nadat Marti een lelijk gezicht naar hem trok en enige scheldwoorden liet horen koos hij het rattepad en liep tot halverwege onze landvast. Op dat moment sloeg de angst bij de rat toe en verdween hij in de haven. Daarna hebben we nog een rondje Tower bridge en London bridge gelopen. Een prima atmosfeer met veel locals die wel van een pintje houden. Ook langs de Thames veel historische industriële gebouwen waarmee Engeland in het verleden groot is geworden. Nu zijn deze gebouwen omgebouwd tot mooie appartementen met een wekelijks huurprijs van, schrik niet, 400 pond zo'n 2500 Euro per maand voor twee slaapkamers, een woonkamer en een keuken. Na deze wandeling waren we om een uur of elf weer terug op de Klazina en vlak daarna horizontaal.

Woensdag ochtend vroeg weer opgestaan om ons weer onder de engelse locals te begeven om inkopen te doen bij Safeway die vlak bij de haven gelegen is. Om 11 uur waren de meeste mensen van de aanwezige CZTers bereid om hun lichamelijke gesteldheid in een dubbeldekker met afgeschroefd dak uit te testen. In het begin was het nog wat tochtig om de oren maar later deed de koperen ploert weer fantastisch zijn best om ons een zonnesteek te bezorgen. De bustocht voerde langs alle belangrijke historische gebouwen in Londen. Bij Westminster Abbey zijn we uitgestapt en verder gewandeld

via de Big Ben met zijn maximum aantal slagen om exact 12 uur naar Downingstreet 10. Daar woont Prime Minister Blair in een volledig van de buitenwereld afgescheiden straat. Grote hekken en enorm veel Bobbies domineerden de omgeving. Je zou maar in zo'n gevangenis moeten leven!

Om 4 uur stond het water in de Thames hoog genoeg om ons weer

kunt haken. Na enig sleutelen durfden we het weer aan en gingen verder naar de rede van Sheerness waar we voor anker gingen. Door onze onderbreking waren we een uur of wat achterop geraakt dus kwamen we in het pikkedonker aan op de plek waar de Tineke en de Elisabeth al voor anker lagen. Zo te zien lag ook de bemanning zelf al voor anker. Wij dus ook snel een ankerplekje in de nabijheid gezocht

De czt als toerist in hartje Londen, zonder rugzak.

(foto: Marti Rijken)

de mogelijkheid te geven om St. Katherines Dock weer te verlaten. Een tocht naar Woodbridge stond op het programma via een overnachting op de rede van Sheerness, naar later bleek een tochtje met de nodige of onnodige problemen. Al eerder hadden we tijdens de vorige dagen gemerkt dat de motor onregelmatig liep en daarom al deze in een eerder stadium aan een controle onderworpen zonder iets te vinden. Jawel, zodra we weer midden op

Thames waren kapte onze volvo Penta er helemaal mee. Lastig met zoveel stroming (4 knopen). Omdat de Klazina de laatste was die vertrok hadden de anderen niets in de gaten en tuften rustig verder. Maar waarschijnlijk komen dit soort situaties bij die Engelsen meer voor want de hele rivier is bezaaid met stevige tonnen waar je aan

en het anker op de, volgens onze schippers, enige juiste manier uitgezet. Tijd voor een neut dus eindelijk om een uur of twaalf. Nou vergeet het maar, het anker krabde alsof hij daarvoor gestudeerd had en de Tineke kwam angstwekkend naderbij. Goede raad was dit keer weer niet duur maar wel hard nodig. Motor aan, anker weer op en opnieuw uitzetten. Laten we maar gelijk naar een andere plek gaan zeiden we tegen elkaar, Schrik nummer twee, een onverlicht schip recht vooruit, in het pikkedonker dus op een tiental meters afstand. Motor in zijn achteruit, en iedereen kwaad, wat zijn dat voor een stel onverlaten. Bleek het een wrak te zijn met nog wat flapperende stukken zeil in de masten en de kajuit onder water. Op dit nachtelijk uur waarop overleden bemanningen enge dingen gaan doen vonden we dat we maar rechtsomkeert moesten maken en weer een andere plaats moesten gaan zoeken. Weer anker uit en wéér krabben. Uiteindelijk een ander anker aangehaakt, Danfort, deze hield het gelukkig. Maar het

De Klazina met haar bemanning op de zonnige Deben onderweg naar Woodbridge

(foto Marti Rijken)

Aan de koffie voor St Paul's. Koffie slecht, stemming goed.

vertrouwen daarin was volledig verdwenen. Het was toen al half twee in de nacht dus na het eindelijk opdrinken van die beloofde borrel zijn we tot half zes de volgende ochtend maar overgegaan op het lopen van ankerwacht. Ieder een uurtje verdeelde het leed over allen. Omdat de ankerwacht van 5 uur net zo goed de zeilen kon hijsen en Rob ook al wakker werd hebben we het een paar uur terug met zoveel moeite uitgezette anker met minstens net zoveel moeite weer opgehaald en vertrokken we onder de nachtelijke sterren richting Woodbridge. Prachtig weer koers 45 graden, wind en stroming pal in de rug, 9 en een halve knoop, niet slecht vonden we. Boom er ook nog eens uit zodat de uitslapers heerlijk wiegend bleven snurken. In Woodbridge moesten we bijtijds aankomen anders zou de getijden drempel van de Woodbridge jachthaven naast de getijdenmolen Tide Mill, niet voldoende diep liggen voor onze 1,90 meter diepgang. Motor dus maar erbij voor de laatste 15 mijl. Hij liep prima totdat we vlak voor de monding van de rivier, waar je onnatuurlijk dicht langs het strand moet varen, weer onregelmatig ging lopen. De inmiddels opgehaalde fok maar snel weer uitgedraaid om in ieder geval nog reserves te hebben bij het binnenvaren. Op de rivier een prachtig uitzicht op het omringende landschap en op een paar oud engelse landhuizen. Om een uur of

vier kwam de Tide Mill in zicht en konden we met een schrapperig geluid van onze kiel op de drempel de jachthaven binnenhobbelen. De Tineke en de Elisabeth lagen al binnen maar steken ook aanmerkelijk minder diep. Toen we achterom keken zagen we dat de drempel alweer dieper lag en het water nog verder aan het rijzen was. Haastige spoed was in dit geval niet altijd goed. Eindelijk konden we het er eens van nemen en met een biertje genieten van het prachtige onengelse weer. Zon, zon en nog eens zon. Onbegrijpelijk dat er nog van die bleke typisch engelse vrouwtje in bloemetjes jurken rondlopen. Nadat Stef de verenigingsbijdrage van iedereen gecollecteerd had zijn we 's avonds in het Royal Crown hotel gezamenlijk gaan dineren op kosten van de club. Leuke zaal op de alweer engelse manier aangekleed en een dienstmaagd die van wanten wist. Kon allemaal niet beter dus. Stef prima georganiseerd! Na enige drankjes van de andere bemanningen kwamen de lippen wat lossen en konden we eens informeren hoe zij gevaren waren. Zowel de Tineke als de Elisabeth die voorheen al heel wat keren naar Woodbridge waren gevaren dachten dat ze wisten hoe ze de rode en groene betonning konden afsnijden, Onze nieuwe schipper in de club, Rob, laveerde de Klazina, natuurlijk met wat goed bedoelde aanwijzingen, wél perfect tussen de boeien door. De Tineke naar eigen zeggen liep 3 keer vast en van de

Elisabeth kregen we niet helemaal de onderste steen boven. De volgende dag in Woodbridge konden we eindelijk eens genieten van de omgeving zonder hurrie-up alweer klaar te staan voor het volgende traject.

Voor de reis van Woodbride via IJmuiden naar Amsterdam konden we pas om een uur of 4 donderdagmiddag over de getijdendrempel. Na weer een mooie tocht over de rivier begonnen we vol goede moed de reis over zee terug naar IJmuiden en Twellegea. De variabelen waren ditmaal niet aan onze kant. Het echte engelse weer liet van zich spreken: regen als pijpenstelen, onweer, pal oosten wind en een motor die nog niet helemaal wilde doen wat wij wilden. Na een lange nacht en een nog lagere dag waren we om half elf in IJmuiden en rond een uur of één bij Jachthaven Twellegea. Stef heeft uiteindelijk

35 enthousiaste vrouwen

Ans Stoelwinder, Astrid Frikkee, Ronnie Koopmans en Alies Langemeier voeren twee weken door de Kroatische wateren. Een verslag van Astrid.

De eerste week met alleen vrouwen in het kader van het 20 jarig bestaan van de VVZ (dat is de Vereniging vrouwen Zeilen) De tweede week kwamen er ook wat echtgenoten overvliegen en hadden we een gemengde bemanning.

Ronnie Koopman, Ans Stoelwinder, Alies Langemeier en ik (Astrid Frikkee) vertrokken op Koningendag van Schiphol met nog 100.000 andere Nederlanders Jeminee wat was het druk en dat betekende wachten en nog eens wachten bij het inchecken en bij de paspoorten controle. Met enige vertraging vertrokken we naar Split waar we na ruim 2 uur landden op de luchthaven. Dan met de bus naar Trogir waar de ELAN's 33 op ons lagen te wachten. Het schip waar Alies en ik ingedeeld werden heette de Gal en Ronnie en Ans zaten op de Mali Brod

Wat klein bootje betekende. Als schipper die daar een boot huurt moet je in het bezit zijn van een internationaal vaarbewijs ICC wat wij nog niet hebben maar de 7

Dan naar het eiland Vis, vandaar naar Hvar en naar Vrboska ook weer op Brac en de laatste dag naar Stomorska

in Rogoznica waar ontzettend veel luxe schepen hun vaste ligplaats hadden. Het leek wel Antibes in Zuid-Frankrijk.

Astrid Frikkee in Kroatische wateren.

(foto: Ans Stoelwinder)

vrouwelijke schippers wel. Op iedere boot zat een schipper en 4 bemanningsleden. Iedereen kon een keer schipperen of een andere taak krijgen. We hebben 2 weken prachtig gezeild en allerlei weersoorten gehad. Elke morgen luisterden we naar de weersberichten, die elk uur uitgezonden werd in het Engels, Italiaans en Kroatisch.

Per dag hebben gemiddeld 20 mijl gevaren. De tocht ging de eerste dag van Trogir naar Milna op het eiland Brac

Op Solta. Terug naar Trogir waar de bemanning gewisseld werd en de reis nu naar het noorden ging.

Eerst naar het schiereiland Primosten waar we een dag verwaaid hebben gelegen. Dat was overigens nog heel interessant want er was vuurwerk vanwege de Maria verering en de volgende dag een echte Processie met allerlei festiviteiten erna. Toen naar de grote stad Sibenik waar we als vrouwen de winkels leeg gekocht hebben,

Dat konden we niet laten, schoenen voor een koopje! De volgende dag weer richting zuiden naar de haven

Voor een dag was dat ook voor ons genieten van de heerlijke douches. De laatste dag naar het schilderachtige eilandje Drevnik waar we net plaats hadden aan de kade en dan was het vol. Tja en toen zat het er weer op terug naar Trogir waar onze boten door een duiker nagekeken werden, geen schade gelukkig. Dat was voor de haveneigenaar een verrassing want de meeste boten hadden wel wat stuk als ze ingeleverd werden. We konden terstond met veel korting volgend jaar weer boten huren. 2 weken mooi weer, prachtig kusten en eilandjes gezien is dit ook iets voor de CZT? Met een aantal mensen huren is het zeer betaalbaar.

De vaardocumenten die je nodig hebt om in het buitenland te varen kun je vinden op www.zeilen.com.

CZT ZUID

Hoewel de meeste schepen van de CZT op en rond het IJsselmeer hun thuishaven hebben en daardoor traditioneel al de tochten van onze club ook vanuit dit gebied vertrekken, zijn er ook enkele schepen die in de Zeeuwse wateren liggen.

Voor deze schepen is het lastig om voor een weekend naar het "hoge" noorden te komen en ook voor andere leden is het natuurlijk interessant om andere vaargebieden te onderzoeken.

Ger en Mira hebben met hun schip de Sereia sinds kort een ligplaats aan de Haringvliet. Zij willen het voortouw nemen in de organisatie van een tocht in deze contreien. Wie belangstelling hiervoor heeft, kan contact met hun opnemen.

Verhuist? Een nieuw e-mailadres? Ander (mobiel) telefoonnummer? Nieuw schip gekocht?

Wij willen het graag weten. Om onze ledenlijst up-to-date te houden ontvangen we graag alle wijzigingen in de relevante gegevens. Geef ze door aan het secretariaat.

Ger de Jonge
Maasboulevard 164
3011 TX Rotterdam
tel 010-242 06 90
gdejonge@euronet.nl

Nieuwe leden

Sinds de verschijning van de vorige Nieuwsbrief zijn er 3 nieuwe leden bij onze vereniging gekomen.

Willem Kroes is een schipper met veel ervaring, heeft sinds 1982 een eigen schip en heeft daar veel solo mee gevaren.

Rob Schouw is als opstapper met de BBQ tocht meegeevaren. Helaas moest hij bij de Noordzeereis vanwege een gebroken vinger verstek laten gaan.

Als eigenaar van de Klazina (een Victoire 933) heeft **Rob van der Weert** tijdens de Engelandreis zijn vuurdoop gehad. Voor het eerst met zijn schip op zout water en meteen een oversteek naar de overkant. Dankzij een ervaren bemanning heeft hij zeer snel de mores van de club geleerd.

Allen van harte welkom en we hopen jullie vaak op onze tochten te zien.

ENQUETE

Lang verwacht en nog niet gekomen: de enquête.

Zoals in een ver verleden al aangegeven willen we graag de meningen van de leden peilen over een aantal onderwerpen.

We zullen in de komende weken de

enquête per mail versturen en u vragen, deze eventueel te printen, in te vullen en terug te sturen (of per post of per mail).

Als we ze van iedereen terug hebben zullen we een overzicht maken van de wensen en meningen en deze presenteren op de jaarvergadering in januari.

We willen u vragen de enquête kritisch in te vullen om ons zodoende een gereedschap te geven om het beleid tegen het licht te houden.

Ook zullen/kunnen we indien gewenst voorstellen doen om invulling te geven aan de wensen of wijziging aan te brengen in het bestaande programma.

Indien u uw e-mailadres nog niet aan ons heeft doorgegeven wilt u ons dan een mailtje sturen en wel aan Jacqueline Vermue: jacqvermue@hetnet.nl zodat we u de enquête kunnen toesturen.

We rekenen op uw medewerking, hoe meer antwoorden hoe beter het resultaat.

Bij voorbaat dank,

Het bestuur.

Deze nieuwsbrief kwam tot stand dankzij de bijdrage van leden, waarvoor alle van harte dank. Heb je ook een geweldige reis gemaakt, mooie foto's van een tocht of een ander interessant verhaal? Stuur het naar ons. We maken graag gebruik van jullie verslag.

Vragen, diepzinnige gedachten, zoektochten naar opstappers of andere baanbrekende opinies kunnen jullie ook kwijt op het forum wat te bereiken is via onze website: www.czt.nl

We genieten nog volop van een prachtige nazomer en de winter lijkt ver weg.

Toch vast twee data voor uw agenda

26 november

Wintertocht

Sluiting inschrijving op 5 november

22 januari 2006

Algemene ledenvergadering

C Z T

Postgiro 2536575

www.czt.nl

Voorzitter:

Henk de Rijke
Marinaweg 147
1361 AH Almere
tel. 036-5369080
Henk.de.Rijke@inter.Nl.net

Secretaris:

Jacqueline Vermue
Van Leeuwenstraat 99
2273 VR Voorburg
tel. 070-3864493
jacqvermue@hetnet.nl

Penningmeester:

Janita Toren
tel. 050-6042799
toren@uniglas.nl

Overige bestuursleden:

Stef Lauriks
tel. 020-6905229
lauriks@tiscali.nl
Frans Zwinkels
tel. 0174-248126
zwinkfm@kabelfoon.nl

Indeling Schepen:

Alwin Koelemij
tel. 033-4945828
alwin.k@koal.demon.nl
Peter Kunst
tel. 0299-366689
p.f.h.kunst@freeler.nl
Janita Toren
tel. 050-6042799
toren@uniglas.nl

Reisvoorbereiding:

Frans Zwinkels
Saskia Koome
tel. 0174-248126
zwinkfm@kabelfoon.nl

Schepen en veiligheid:

Wouter Akkerman
tel 06-53504551
wouterakkerman@zonnet.nl
Willy Oor
tel. 055-5413836
w.s.a.oor@chello.nl

Website:

Frans Kunst
frans@atux.nl

Nieuwsbrief:

Stef Lauriks
czt.nieuwsbrief@tiscali.nl